

Vereniging Oud Linschoten

Ledenblad

Nummer 9
september 2018

Inhoud van dit nummer

Vooraf	3
Dick Jelier, speurder naar Linschotenaren uit het verleden	3
Wie het weet, mag het zeggen	4
Busreisje naar Asten	5
Verrassing	7
De landheer van Landzicht	7
Oefenen in snijden, vouwen en plakken	12
Een verdwenen boerderij:	14
Kattenkwaad	16
De komende tijd:	18
Binnengekomen	18
Zorgvuldigheid geboden	18
Vrienden van VOL:	19
Nieuws uit oude kranten	20

Colofon:

Vereniging Oud-Linschoten

G. van der Valk Boumanstraat 25

3461 EK Linschoten

Internet: www.oud-linschoten.nl - Email: info@oud-linschoten.nl

Bestuur:

Voorzitter	Boukje Zaadstra
Penningmeester	Dick Daniëls
Secretaris	Pim van 't Woud
Lid Public Relations	Janneke Hilgeman
Algemeen bestuurslid	Jan van Eck
Algemeen bestuurslid	Jeannette Huizenga
Algemeen bestuurslid	Vacant

Redactie: Ineke Grootegoed
Janneke Hilgeman Jdr

Eindredactie: Dick van As
Vormgeving: Rob Grootveld
Verspreiding: Pim van 't Woud

Clublokaal:

De Brede Vaart, 1e verdieping

Laan van Rappijnen 40

3461 GH Linschoten

Elke woensdag geopend van 10:00 tot 12:00

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder No. 57959145

Bankrekening NL21 RABO 0101 4996 04

t.n.v. Penningmeester Vereniging Oud-Linschoten

ANBI registratienummer 8528.10.428

Tenzij anders vermeld, alle foto's Archief VOL

Redactioneel afgesloten op ## aug 2018

Vooraf

Na de zonnige zomer van dit jaar wordt het weer tijd om lekker in uw lees-stoel te gaan zitten met een mooi boek of bij voorbeeld met ons verenigingsblad.

Het blad is weer gevuld met wederwaardigheden en activiteiten van de vereniging en met verhalen van toen. Veel leesplezier.

Dick van As

Dick Jelier, speurder naar Linschotenaren uit het verleden

Tekst: Dick van As

Op de achtergrond zijn meer mensen bezig met de geschiedenis van Linschoten en/of met ondersteuning van onze historische vereniging.

Eén van hen is de oud-Linschotenaar **Dick Jelier**.

Bijna een halve eeuw Linschotenaar

Dick Jelier is geboren in 1943 in Rotterdam. Hij begint zijn werkzame leven als automonteur, maar stapt over naar de voedselindustrie waarin hij van 1980 tot 2000 werkzaam is als operator.

Na hun huwelijk in 1965 en daarna inwoning in Utrecht gaat het echtpaar Jelier op zoek naar eigen woonruimte. Die wordt gevonden in Linschoten. Vanaf 1968 tot 2015 wonen Dick en zijn echtgenote aan de Strick van Linschotenstraat. Nu wonen zij in een mooi appartement op het Defensie-eiland in Woerden.

De zoektocht

Dicks belangstelling voor genealogie is in zijn jonge jaren begonnen. Vader Jelier beweerde dat hij alle Jeliers kende, want het zou een kleine familie zijn. Dick werd door deze stelling

uitgedaagd en vond bewijs dat de familie helemaal niet zo klein was; hij doorzocht alle telefoonboeken van Nederland op de naam Jelier. Conclusie: de naam Jelier kwam vaker voor dan vader dacht. Dit werd het begin van stamboomonderzoek. Gezien de spelling van de naam zou je denken aan een Franse oorsprong maar die herkomst is nooit vastgesteld.

Ook op de achternaam van Dicks echtgenote wordt een stamboom opgezet. Hierbij stuit Dick op een Linschotenaar, wat hem prikkelt om op zoek te gaan naar meer Linschotenaren uit het verleden. Enige tijd na de oprichting van onze vereniging, die immers als doel heeft de geschiedenis van ons dorp vast te leggen, heeft Jelier zich toegelegd op het zoeken van personen die hij kan koppelen aan een bepaald adres in het dorp. Dat valt overigens nog niet mee, want de straatnamen bestaan nog niet zo lang. Voordat er straatnamen waren, was het dorp ingedeeld in wijken waarbinnen de huizen een wijknummer kregen, bijv. wijk B nr. 78. En voor 1850 was er sprake van een doorlopende nummering van de huizen voor het gehele dorp, met een aparte nummering voor de buitengebieden.

Dick is begonnen met geboorteakten te doorzoeken, maar haalt nu vooral informatie uit huwelijksakten die gedigitaliseerd zijn. Veel informatie komt van de website 'wiewaswie', terwijl het portal 'openarch' ook veel informatie biedt, omdat daar ook andere gegevens op staan zoals notariële akten. En soms biedt Google uitkomst. Alle gevonden gegevens komen terecht in de PC in een kaartenbak-bestand, maar worden ook geprint, wat heeft geresulteerd in 11

ordners met historische personen. Dat kost al met al veel tijd; zo gemiddeld vijf uur per dag. Op zondag zit hij wat minder achter de computer, maar altijd nog wel een paar uur.

Het leukst zijn de bijzondere vondsten; zo was er van 1836 tot 1884 een veldwachter Anthonij Dijkgraaf in het dorp werkzaam die drager was van de Militaire Willemsorde en ooit is er een muziekmeester aangesteld geweest.

Dick bezoekt geregeld de zaterdagse bijeenkomsten van de VOL. Gesprekken met medebezoekers hebben al enkele keren geleid tot vragen over hun Linschotense voorouders, waarbij hij het erg leuk vindt om de mensen van informatie te voorzien. Als u ook gebruik wilt maken van zijn kennis en van zijn archief mag u gerust mailen naar dp.jelier@kpnmail.nl.

Resultaten

Na afloop van dit interview krijg ik voor de vereniging drie bundels kopieën mee met waardevolle overzichten:

1. Alle namen van mensen die in het dorp in een bepaald beroep hebben gewerkt, zoals broodbakkers, kleermakers, klompenmakers, molenaars, rietdekkers, enz.
2. Een lijst met namen van mensen die ooit woonden op een bepaald huisnummer, per huisnummer gegroepeerd: huis nr. 1 t/m 89 in het dorp, Wulverhorst nr. 2 t/m 9, Mastwijk, enz. Dit tot ongeveer 1850 en daarna de nummering per wijk (A t/m F) wat gangbaar was tot in de 20^e eeuw.
3. Een alfabetisch overzicht van Linschotenaren met vermelding van hun beroep. Ook hier weer valt op dat er alleen mannen in de lijst staan; een vrouw was in vroeger tijden uitsluitend huisvrouw...

Tijdens ons geanimeerde gesprek valt er ook een kritische opmerking. Dick vindt dat de focus van de vereniging vooral ligt op de 20^e eeuw en de tijd daarvoor onderbelicht blijft. Dat klopt. Maar dat eist veel onderzoek in archieven. Wellicht heeft een lezer van dit stukje daar tijd voor en interesse in? Wie meldt zich?

Met dank aan dhr. en mevr. Jelier.

Wie het weet, mag het zeggen

Tekst Janneke Hilgeman Jdr.

Foto: Jaap van der Vooren /Janneke Hilgeman Jdr.

Altijd op zoek naar verhalen, beeldmateriaal, boeken, documenten en voorwerpen die te maken hebben met Linschoten, kwam bij de Vereniging Oud Linschoten een serie gipsen kopjes ter sprake. Via mijn ouders (Hilgeman Guis) was ik in bezit van één exemplaar. Ik herkende de afbeelding uit de Ned. Hervormde Kerk.

In het 17de eeuws houtsnijwerk van

Foto: Jaap van der Vooren

de lambrisering achter de herenbanken zijn diverse soorten kopjes verwerkt.

Dick Daniëls (V.O.L.-penningmeester) bleek drie verschillende in bezit te hebben. Op de vraag uit welk aantal exemplaren de serie bestond, wanneer en ter gelegenheid waarvan

ze waren verspreid, wist de Linschoter geen antwoord te geven. Zouden de gipsen decoraties iets te maken hebben met de restauratie van de St.Janskerk, halverwege de jaren zeventig van de twintigste eeuw.

Foto: Janneke Hilgeman

Mogelijk is het een actie geweest, zoals ook een dakpannenactie, om een onderdeel tijdens de restauratie financieel haalbaar te maken.

Kans

Daniëls wist wel te vertellen dat hij aanvankelijk vier exemplaren in bezit had, maar dat er een van het speciaal daarvoor gemaakte houten bordje tijdens het afstoffen in gruzelementen was gevallen. En daarmee was de lol er voor de verzamelaar wel een beetje af. We spraken af om onze gipsen bezittingen mee te nemen naar het VOL-lokaal. De kans was niet groot, maar wel aanwezig dat ik thuis precies die ene afdruk had die bij Daniëls gesneuveld was. We spraken af om ons eigendom in elk geval af te staan aan de vereniging.

Compleet

Hoe wonderlijk kan het gaan. Mijn ouders hadden decennia lang precies zo'n afgietsel achter glas bewaard. En ik kon er, tijdens het ontruimen van de woning, geen afstand van doen. Het exemplaar van mijn ouders bleek niet een zelfde exemplaar als de drie overgebleven stuks op het plankje van de familie Daniëls. Heel graag zouden we weten of de serie nu compleet is en de reden van uitgave. Mogelijk kunt u ons meer vertellen.

Janneke Hilgeman Jdr. Tel.: 0348 418426 / info@oud-linschoten.nl

Busreisje naar Asten

Tekst en foto's: Dick van As

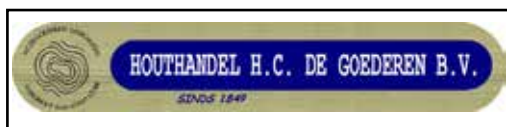
Toen het bestuur van de Vereniging Oud-Linschoten ter gelegenheid van het eerste lustrum besloot het Angelusklokje, dat maar stilletjes in de scheve toren hing, te laten restaureren, raakte het bestuur in de ban van 'luidklokken', zodat een reisje naar het klokkendorp Asten onvermijdelijk werd. Dat reisje vond plaats op 12 juni jl. met 36 deelnemers; de meesten lid van de vereniging en een enkele gast.

Museum en klokkengieterij

Na de ontvangst met koffie in het Museum 'Klok en Peel' in Asten, werden we in twee groepen door de collectie 'klok' gegidst. Een enthousiaste rondleider liet ons de grote verzameling luidklokken en beiaarden zien, intussen vertellend over de geschiedenis van de luidklok, de torenuurwerken, het gieten van een klok en het luiden van klokken.

De lunch werd gebruikt in Café Hoek in het centrum met o.a. een echt Brabants worstenbroodje.

Zoals u weet heeft het bestuur gevraagd aan leden en belangstellenden om de reparatie van het Angelusklokje (ong. € 7000,-) mede te financieren d.m.v. een gift. Zodoende is er € 3000,- binnengekomen vanuit het dorp. Ieder die € 25,- of meer doneerde, kreeg een lot waarmee een prachtige scheve kerktoeren, gemaakt door keramiste en bestuurslid Jean-

nette Huizenga, gewonnen kon worden. Tijdens de lunch zijn alle loten in de hoge hoed van secretaris Pim van 't Woud gedaan waarna het winnende lot eruit werd gevist door de cultureel ambtenaar van de gemeente Montfoort: Mevr. Van den Burg-Boeijen. De winnaar bleek mevr. Van der Heeden- de Goederen.

Na de lunch liepen we naar het echte werk: Klokkengieterij Koninklijke Eijsbouts.

We kregen een boeiende rondleiding door de fabriek en zagen hoe het eeuwenoude handwerk van klokkengieteren gecombineerd wordt met moderne computertechniek. Hoogtepunt vormde het gieten van enkele kleine klokken waarbij je het vloeibare brons (1100 graden) in de mal zag verdwijnen.

We werden naar de uitgang gelokt door het geluid van ons eigen Angelusklokje dat voor de gelegenheid was opgehangen in een klokkenstoel. Niemand kan het uiteraard bevestigen maar 600 jaar geleden zal het precies zo hebben geklonken toen in de late Middeleeuwen onze voorouders, werkend op de velden rond het kleine dorp, door het geluid van de klok konden weten hoe laat het was.

Onze voorzitter Boukje Zaadstra bedankte de rondleiders van Eijsbouts en bood hen beide een ballenbusje met inhoud aan, zodat nu ver over de gemeentegrens bekend is dat Linschotenaren ballensnoepers zijn.

Rond de geplande tijd van 18.00 u. waren we weer in ons dorp terug.

An advertisement for P.A. SEVERS. The top part features a red oval logo with the text "SINDS 1946" above it and "SEVERS" in large white letters. Below the logo, the text "handel en transport in klei, grond en zand" is written. The main image shows a large black truck parked on a dirt surface next to a crane. A man in a white shirt and dark pants stands next to the truck. The bottom of the advertisement has a red banner with the text "P.A. SEVERS • POSTBUS 22 • 3460 BA LINSCHOTEN".

SINDS 1946
SEVERS
handel en transport in klei, grond en zand
P.A. SEVERS • POSTBUS 22 • 3460 BA LINSCHOTEN

Het was een verrijkende en gezellige dag, uitstekend door het bestuur georganiseerd, waarvoor hulde!

Verrassing

Tekst en foto: Janneke Hilgeman Jdr.

Een goed lijkende miniatuur toren van de Grote- of St.Janskerk, gemaakt door de Linschotense keramiste Jeannette Huizenga, werd in december 2017 ingezet voor de actie tot restauratie van het plaatselijke angelusklokje. Elke donatie van 25 euro of meer gaf kans op het vochten- en vorstbestendige kunstwerk. Deze reddingsactie was een initiatief van Vereniging Oud-Linschoten ter gelegenheid van haar eerste lustrum.

Volgens planning werd tijdens de lunch van het angelusreisje door de cultuur-historisch medewerker van de gemeente Montfoort Mevr. Van den Burg Boeijen het briefje getrokken met daarop de naam van de nieuwe eigenaar van de keramische 67 cm.

Keramiste Jeannette Huizenga Luteijn (l) en de verbaasde Gonda van der Heeden- de Goederen(r).

hoge miniatuurtoeren. De winnaar was tijdens trekking niet aanwezig. Gekker nog, ze wist niet eens dat er deze replica te winnen was. Als geboren Linschotense had ze wel bijgedragen aan het herstel van het historische 'juweeltje'. Mevr. G. van der Heeden-de Goederen was blij verrast met het door Huizenga in hoogst eigen persoon aangeboden kunstwerk. "Ik wist niet eens dat die actie liep", reageert ze verrast. "Behalve heel lang geleden een washandje, hebben wij nog nooit iets gewonnen. Dikwijls hebben Koen en ik overwogen om een stukje kunst aan te schaffen voor in de tuin. Het is er nooit van gekomen en nu wordt het me vandaag zomaar aangeboden. Ik vind er vast een geschikte plaats voor in huis of tuin. Het is absoluut een uniek stukje typisch Linchotense kunst".

De landheer van Landzicht

Door Janneke Hilgeman Jdr.

In Linschoten staan langs alle oude dijken en wegen boerderijen. Lang niet elke veehouder is zelf in het bezit van de hoeve en landerijen waarop wordt gewoond en gewerkt, maar pacht dit van een landheer. Deze landheer is in staat om van de opbrengst te leven zonder zijn eigendom zelf te

bewerken. Daarvoor heeft hij [pachtboeren of landarbeiders](#) in dienst. Een pachter huurt hoeve, landerijen of [viswater](#) waarvoor hij/zij regelmatig, vaak (half-)jaarlijks, verplicht is pacht te betalen. Hoeve Landzicht op 't Engh was lange tijd eigendom van landheer De Monté ver Loren.

De bouw van hoeve Landzicht

In 1881 wordt op 't Engh in Linschoten hoeve Landzicht gebouwd. Tot 26 mei 1899 woont het echtpaar J. H. de Bruin-Bos (bouwman) met kinderen op de boerderij met oprijlaan van wijk E nummer 50. Vanaf 29 mei 1899 is de naam Van Eck verbonden aan deze locatie. (adressen later: Nieuwe Zandweg 70 en na de aanleg van de N 204: M.A. Reinaldaweg 62, te Linschoten.

De nieuwe bewoner en vrijgezel Cornelis Franciscus van Eck Gijsbertuszn.

Cornelis Franciscus / Kees van Eck

(28) uit Zeist betreft in het voorjaar van 1899 hoeve Landzicht.

Landzicht voor de brand. vlnr: Kees van Eck, de boerenknecht, Margje met Jan en An.

Twee weken later strijkt dienstbode Maria van Eck, een twee jaar oudere tante van de 'hoofdbewoner' uit Maarssen daar ook neer. Op 30 november 1899 stapt de Ned. Hervormde landbouwer in IJsselstein in het huwelijksbootje met Margje Bos (23), dochter van landbouwer Jan Bos. In 1914 wordt de boerderij door brand verwoest. Landheer J.W.D.E.L. de Monté ver Loren geeft de opdracht de boerenhoeve weer te herbouwen.

Als de echtgenote en moeder Margje (43) in 1919 overlijdt, is haar jongste van totaal elf kinderen drie jaar oud. Zoon Jan (20) is dan werkzaam bij zijn vader op de boerderij. Wanneer ook de 55-jarige vader in 1926 overlijdt neemt Jan de bedrijfsvoering over.

v.l.n.r. Bets, Jan en Frans (broer) van Eck.

In 1934 vindt in De Bilt het huwelijk plaats van Linschoter Jan van Eck en de 30-jarige Elizabeth Westeneng (geboren in Maartensdijk). Zij is de dochter van een melkslijter. Het paar gaat wonen op de ouderlijke hoeve Landzicht. Het paar blijft kinderloos. Het werk is hun leven. De jongere broer van Jan, Frans, werkt als knecht bij hen. Van Eck verwerft op Landzicht grote bekendheid met het fokken van volbloedpaarden en fokstieren.

De nieuwe landheer

Het is Johan Philip de Monté ver Loren (1901-1974) die de werkzaamheden van zijn vader en landheer J.W.D.E.L. de Monté ver Loren overneemt. De Monté ver Loren jr. is tevens landheer van de verderop gelegen Hofstede Ruimzicht aan de Waardsedijk 1.

Hoeve Ruimzicht

Hij is de enige nakomeling uit dit patriërs geslacht. Na het behalen van zijn diploma aan het stedelijk Gymnasium in Utrecht, volgen de studies rechtsgeleerdheid en geschiedenis. In 1927 legt hij zijn doctoraal examen af en promoveert cum laude in 1929. In zijn werkzame leven is hij secretaris van de Hoge Raad van Adel en wordt in 1937 bij een lintjesregen benoemd tot officier in de Orde van Oranje Nassau. In 1942 wordt hij benoemd tot gewoon hoogleraar in oudvaderlands recht en inleiding tot de rechtsgeleerdheid op de Utrechtse universiteit. Naast zijn beroep bekleedt prof. mr. dr. J.Ph.de Monté ver Loren vele nevenfuncties. Op 25 augustus 1932 wordt hij verkozen tot hoogheerraad van het Groot Waterschap van Woerden en in augustus 1941 wordt hij benoemd tot dijkgraaf. Een functie die hij tot 1971 vervult.

Prof. mr. dr. De Monté ver Loren.

De Monté ver Loren verleent medewerking aan het 'Huis van Verloren', onderdeel van Westfries Museum in Hoorn. Vanaf 1951 is hij lid en vanaf 1956 ondervoorzitter van de Raad van Beheer der Van de Poll Stichting, opgericht ter bevordering en verbreiding van de kennis der geschiedenis van Zeist.

Hij publiceert een aanzienlijke hoeveelheid recensies en verhandelingen over rechtshistorische onderwerpen. In 1946 verschijnt zijn bekendste werk, *Hoofdpijnen uit de ontwikkeling der rechterlijke organisatie in de noordelijke Nederlanden tot de Bataafse omwenteling*, waarvan in de decennia daarna nog verschillende herdrukken verschijnen. In 1971 gaat hij met emeritaat. Prof. Mr. Dr. de Monte ver Loren bleef ongehuwd. Hij betoonde zich een begenadigd docent, die de ontwikkeling van het Nederlandse recht boeiend wist te onderwijzen, een voorbeeldig promotor en bovenal een humaan mens. Hij toonde eveneens sterke betrokkenheid tot het platteland en het agrarisch bedrijf. (*Wikipedia)

Maandelijks bezoekt de landheer de boerderijen. Enerzijds om van zijn belangstelling blijk te geven, anderzijds om te praten over noodzakelijk onderhoud en/of moderniseringsen. Twee maal per jaar komen de pachters naar Zeist, de woonplaats van de landheer, om de pacht af te dragen, rond 1 mei en 1 november. Tegelijkertijd wordt er voor gezorgd dat het aan de Krullenlaan in Zeist, waar de landheer woont, niet aan kaas, jam, aardappelen, eieren, etc. ontbreekt. Jagers die tijdens het jachtseizoen op zijn landerijen mo-

gen jagen leveren ook wel eens een eend, fazant of haas af.

Bruidspaar Van Eck Maaijen

Boeren bruiloft

Aart (30), de jongere broer van Jan van Eck, trouwt in 1945, voor de bevrijding met de 22-jarige Anna Grietje Maaijen Jacdr., boerendochter uit de Lange Linschoten.

Nieuwe Zandweg 44

De koets wordt getrokken door twee paarden. Het dorp loopt uit om bij gemeentehuis en kerk het bruidspaar te aanschouwen. Aart wordt bedrijfsleider voor eigenaar Thijs Wink, op de hoeve aan Nieuwe Zandweg 44 (huidig M.A. Reinaldaweg 67). Er worden daar vijf kinderen geboren: Kees, Jaap, Anna, Willem en Jan.

De Philippus Hoeve

Philippus Hoeve
Foto: Janneke Hilgeman

In 1957 komen landheer De Monté ver Loren en Jan van Eck C.F.zn. overeen dat er voor Jan en Bets van Eck op een van Landzicht afgesplitste 8 ha. grond, een kleine boerderij wordt gebouwd. De 4-jarige Jan van Eck Azn., vernoemd naar zijn oom, legt de eerste steen. De nieuwe boerderij krijgt de naam Philippushoeve, om de landheer te eren

Maar nog voordat de boerderij op 't Engh' is afgebouwd, overlijdt de 54-jarige veehouder Jan van Eck. In 1958 verhuist de familie Aart van Eck naar familiehoeve Landzicht. Daar aanschouwt dochter Carla het levenslicht.

Hoog bezoek

"Als onze landheer Prof. Mr. Dr. J. Ph. de Monté ver Loren kwam, werd

door moeder de voorkamer in gereedheid gebracht" vertelt Jan van Eck Azn. "Het was immers hoog bezoek, maar spanning was er niet. Twee keer per jaar in de maanden mei en november werd door vader de pacht afdragen in Zeist. Voor die reis werd tot WO2 gebruik gemaakt van de tilbury met een zelf gefokt paard ervoor. Vader was dan gestoken in een keurig pak. Maar als de landheer vier keer per jaar Landzicht aandeed, liep hij gewoon even uit z'n werk. De landheer had daar kennelijk geen problemen mee.

De landheer geflankeerd door Kees, Jaap (r) en vader Aart van Eck.

Hoe klein wij kinderen ook waren we wisten allemaal wat het inhield als de heer De Monté ver Loren naar Linschoten kwam. Het was een heer. Hij reed een oude maar zeer goed onderhouden zwarte Mercedes (kenteken JJ-41-00). Meestal kwam zijn huishoudster, Mevr. J.C. van Heerde 'tante Jo' mee. Zij nam dan een zelf gebakken tulband mee. Na de koffie en het zakelijke gedeelte was er ook tijd voor de overige bewoners van de boerderij. Wij kinderen kenden hem goed. In die tijd kwam je niet verder dan het dorp. Hij is zelfs een keer met ons en de buurkinderen naar Julianatoren geweest.

1959 vlnr buurmeisje uit Zeist, tante Jo mw. van Heerde, prof J Ph d M v L, Jan, Anna, vader Aart en Wim van Eck.

Het was algemeen bekend dat onze landheer de pacht laag hield en dat het bezit amper voor hem rendeerde. Om pachters een kans te geven om de crisisjaren dertig van de twintigste eeuw te overleven werd door hem de toch al lage huur gehalveerd totdat de pachters het complete bedrag weer konden opbrengen. Als dank daarvoor werd er door de pach-

Kees van Eck met paarden.
Foto: J.v.d. Vooren

Hans Severs
www.hanssevers.nl

BELOGROEP
Van Rietlaan 3
3461 HW Linschoten
Tel: +31(0)348 - 425 210
Fax: +31(0)348 - 424 268
Email: info@belogroep.nl
Web: www.belogroep.nl

ters gezorgd dat hun landheer tijdens WO2 nooit honger heeft geleden.

Na het overlijden van J. Ph. de Monté ver Loren (1974) werden de boerderijen en de gronden die nog in zijn bezit waren, gelegateerd aan de pachters of aan hun zonen".

JSH Gijsbert en Jacolien van Dijk van Eck met Chris en Jorien.

Cornelis Franciscus van Eck (*1945+2018) wordt de nieuwe eigenaar van Landzicht. Voor de ouders van Eck Maaijen wordt naast Landzicht een woning gebouwd. Met zijn vrouw Riet van Dijk Cdr. leidt Kees van Eck Azn. het bedrijf tot 2011. Tot 2013 worden op Landzicht volbloedpaarden gefokt. Van de vier kinderen Van Eck is het schoonzoon Gijsbert van Dijk Kzn, echtgenoot van Jacolien van Eck CFdr. die de agrarische werkzaamheden op Landzicht na 119 jaar nog steeds voortzet.

Oefenen in snijden, vouwen en plakken

Het echtpaar Raven de Kort woont 54 jaar in Linschoten. Diverse ontwerpen van architect Wim Raven werden ook in het dorp gebouwd. Speciaal voor Open Monumentendag (OMD) 2018 maakte hij bouwplaten van de Grote- of St. Janskerk en 't Kruispunt en Gemeentelijk monument 'Bij de Tol.'

De papieren platen op A-4 formaat zijn het resultaat na wat brainstormen over het 125-jarig jubileum van de kerk aan de Nieuwe Zandweg en de behuizing van het gerestaureerde angelusklokje. "In m'n studietijd werden met maquettes en bouwplaten de effecten van ontwerpgedachten getoetst" vertelt oud-bestuurslid en -waarnemend voorzitter van de Stichts-Hollandse Historische Vereniging (SHHV) Wim Raven.

Van 't kerkgebouw aan de Nieuwe Zandweg had de Linschotenaar de bouwtekeningen in zijn archief want hij heeft 't Kruispunt (1979) ontworpen. Op de bouwplaat van dit gebouw was vooral de luifel bij de ingang lastig om maakbaar in te passen evenals de torenspits van de dorpskerk. Voor de maquette hiervan waren een kadasterkaart, eigen foto's en een meetlint nodig. De schaal van de details van deze miniatuurkerken namen de meeste tijd in beslag. "Wat is 150 of 200 keer verkleind nog herkenbaar weer te geven, uitgaande van snijden, vouwen en plakken" legt Raven uit. "Het tekenen is geen probleem, want het computerbeeld kan alles overmatig vergroot weergeven, zelfs het haantje op de toren. Het minuscuul kleine detail moet natuurlijk wel te verwerken zijn".

Beide miniaturen zijn een aardigheidje die mogelijk kunnen dienen als souvenir uit Linschoten. Ze zijn op zaterdag 8 september OMD, van 10.00 tot 16.00 uur voor het bedrag van 5 euro per stuk verkrijgbaar bij de Protestantse gemeente in 'Bij de Tol' en Vereniging Oud-Linschoten (VOL), initiatiefnemers tot behoud van het angelusklokje, in 'Het Wapen van Linschoten en Snelrewaard'.

Na Open Monumentendag zijn de platen te koop tijdens de Inloopochtend elke woensdagochtend van 10.00 - 12.00 uur in het VOL-lokaal in de Brede Vaart en tijdens openingstijden bij de plaatselijke Wereldwinkel en 'Jaa! Wonen & Meer'. Om de miniatuur monumenten met hulp te realiseren organiseert VOL in het lokaal in scholencomplex de Brede Vaart op zaterdag 29 september van 10.00 tot 12.00 uur een workshop 'Oefenen in snijden, vouwen en plakken' onder leiding van de bouwmeester.

N.B.

Ook op woensdag 12 september kunt u onder leiding van Wim komen oefenen, maar dan in 't Kruispunt, Nieuwe Zandweg 16, van 10.00 tot 12.00 uur.

Een verdwenen boerderij: Cattenbroekerdijk 44 van J.G. Boelhouwer

Tekst: Dick van As

Foto's uit archief Grethus Boelhouwer.

In de categorie 'verdwenen' deze keer een tekst over een verdwenen boerderij. Door schaalvergroting in de landbouw werd veel land samengevoegd en stopten boeren met hun bedrijf. Soms verdween er zelfs een boerderij. Dit verhaal is daar een voorbeeld van.

Foto uit 1950; omstreeks 1990 afgebroken.

Op één van de vele mooie zomeravonden die we dit jaar hadden, zit ik op het balkon van ons verenigingslid Gert Boelhouwer en geniet vanaf 7-hoog van het uitzicht op het oude stationsgebouw en de stad Woerden. Gert woont op het terrein waar hij vroeger heeft gewerkt, nl. de melkfabriek in Woerden. Meer naar het zuiden is de kerktoeren van Linschoten tussen het groen te zien. We missen de loods van Van Gend & Loos, jam-

mer dat die ooit is gesloopt... En als ik naar beneden kijk, komen er herinneringen boven aan de losplaats van de NS waar ik als zoon van een kolenaar menig spoorwagon met steenkolen heb helpen lossen.

Uit de voorletters van Gert, M.W., is de naam Gert niet af te leiden. Voluit staan deze letters voor Margarethus Willem Boelhouwer. Hij is met zijn eerste naam vernoemd naar een tante die overleden was toen hij werd geboren. De ouderen onder ons kennen Gert vooral als Grethus; na zijn huwelijk is het Gert geworden.

Gert is een zoon van Jacobus Gerrit (Co) Boelhouwer, geboren in 1907 in Loosdrecht en Bregje Klaziena van Mourik, geboren op de boerderij Klein Wulverhorst aan de Kromwijkerdijk in Linschoten. Vader Co is boer op een boerderij in Hagestein als Grethus (11 februari 1940) en zijn oudere broer Mijndert worden geboren. En er was nog een derde broertje in Hagestein geboren, dat helaas op tweejarige leeftijd in Cattenbroek is verdronken.

Op 1 mei 1940 verhuist het gezin Boelhouwer naar de Cattenbroekerdijk 44 in Linschoten. Het bedrijf is 12 hectare groot en is eigendom van de Linschotenaar Jan Brouwer. De eigen veestapel bestaat uit 14 koeien (later zijn het er 18), 6 tot 10 fokzeugen en 110 kippen. In 1952 wordt de boerderij gekocht van Jan Brouwer en daarmee eigendom van de familie Boelhouwer.

Op de boerderij in Cattenbroek worden nog twee zonen geboren: Pieter Cornelis en Hendrik Jacobus.

Verweij

De Echte Bakker

Dorpstraat 25, 3461 CN Linschoten
tel. 0348 41 33 58

Foto van het gezin Boelhouwer uit 1951
Van links naar rechts: Piet 6 jr., Grethus 11 jr., Vader
44 jr., Moeder 39 jr. en Mijndert 14 jr.

Gert was te jong om veel herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog te hebben. De enige herinnering is dat in de hongerwinter het erf soms vol stond met mensen die kwamen vragen om melk.

De kinderen Boelhouwer behoeven niet per se mee te helpen in het boerenbedrijf. Wel natuurlijk in de hooibouw-tijd. Moeder helpt als het nodig is. Bij het fokken van biggen is ze erg betrokken. Ze houdt niet zo van het verenigingsleven en is vooral de spil van het gezin.

Gert doorloopt de lagere "School met de Bijbel" in Linschoten en gaat daarna naar de Landbouwschool in Woerden. Daar kreeg je 2,5 dag per week les en voor de rest van de tijd wordt op de boerderij gewerkt.

Bij zijn huwelijk in 1968 met Bep van Wieringen uit Weesperkarspel, ook van een boerderij, onder Amsterdam, de huidige Bijlmermeer, verlaat hij Cattenbroek en vestigt het paar zich in Bussum waar Gert zijn klanten van zuivelproducten voorziet en later met een rijdende winkel door Bussum rijdt. In 1982 wordt de zaak verkocht; er is behoefte aan een minder drukke baan en deze vindt hij op de Melkunie-fabriek in Woerden. Het gezin verhuist naar Woerden.

Op dit moment woont Gert dus op dezelfde plek als waar hij ooit werkte. Helaas heeft zijn vrouw het mooie appartement nooit bewoond; zij is negen jaar geleden op 66-jarige leeftijd overleden.

Intussen blijven vader en moeder Boelhouwer achter in Cattenbroek. Er is altijd werk te doen in de stal, de varkensschuur of de kippenschuur.

Naast de boerderij zet Co Boelhouwer zich ook in voor kerk en maatschappij. Dat was belangrijk voor hem. "Naast je werk moet je ook iets doen voor de gemeenschap", zei hij altijd. Hij had zitting in tal van besturen. Was raadslid en wethouder voor de CHU in de gemeente Linschoten van 1957 tot 1970. Co Boelhouwer volgde in 1957 zijn vriend, de overleden wethouder Johan van Oosterom op, hoewel hij erg veel moeite had om dat te aanvaarden. Johannes van Oosterom was ook boer in Cattenbroek. Van Oosterom zat in de Linschotense gemeenteraad als raadslid van 1949 tot 1953 en als wethouder van 1953 tot 1957, ook namens de CHU. Op aandringen van CHU-kiesvereniging Linschoten is Co Boelhouwer hem opgevolgd.

Boelhouwer was voorzitter van de CHU Linschoten ("Groen van Prinsterer"), tweede voorzitter van de School met de Bijbel, bestuurslid van de Christelijke BLO school in Woerden, diaken van de Nederlands Hervormde Kerk en bestuurslid van de Christelijke Boeren en Tuinders Bond.

HANDEL-TRANSPORTBEDRIJF	
J.A. Severs & Zn	
<small>grond-, zand- en verhardingsmaterialen</small>	
<small>Laan van Overvliet 11 3461 HE Linschoten Tel.: 0348 - 41 50 97 Fax: 0348 - 43 20 93</small>	<small>Ruud: 06 2238962 Hans: 06.55132191 E-mail:severs@hetnet.nl www.severslinschoten.nl</small>

(De Christelijk-Historische Unie was een politieke partij die in 1908 werd opgericht en in 1980 opging in het CDA, samen met de ARP en de KVP. Veel leden van de CHU waren lid van de Hervormde Kerk, terwijl de ARP veel aanhang had in de Gereformeerde Kerken. CHU-ers werden in sommige kringen ook wel "gedoopte liberalen" genoemd. red.)

Op 30 sept. 1958 brengt de voltallige gemeenteraad een bezoek aan een beender verwerkende fabriek in Queenborough in Engeland.

Onder/zittend vlnr: J.E. Vlooswijk, A. Floor (Heeswijk), A.G. van Riet, G.Muijs, E.v.d.Heuvel, burgemeester van Queenborough, burgemeester L.W.H. de Geus, raadslid Queenborough,

Boven /staand vlnr: G. de Vogel, J.G. Boelhouwer, J.F. Meijer ambtenaar secretarie Linschoten, raadslid Queenborough, A. Versloot Gem. Secretaris en raadslid Queenborough.

Van 1940 tot 1976 woont het echtpaar Boelhouwer in de boerenhoeve Cattenbroekerdijk 44. In 1976 verhuizen ze naar Woerden. Het land wordt verkocht aan buurman De Regt die woont op de boerderij die ooit van de familie Hogendijk was. Ook het land van boer Van Bommel wordt aan het eigendom van De Regt toegevoegd. De opstallen worden aan een Woerdenaar verkocht. Rond 1990 wordt de boerderij afgebroken en wordt een nieuwe woning op deze plek gebouwd. Het gebouw was van 1910. Toen waren het twee woninkjes. In 1912 wordt de stal met de schuren erbij gebouwd.

Co Boelhouwer maakt de sloop van zijn boerderij niet meer mee, want hij is in 1978 op 71-jarige leeftijd overleden in Woerden.

In 1948 verloor Co Boelhouwer bij het werken op het land zijn zakhorloge. Het hele gezin werd aan het zoeken gezet, wat niets opleverde. Totdat in het voorjaar 2018 de nieuwe landeigenaar De Regt aankomt met een gevonden horloge! Het is het horloge van vader. Alleen de mooie gouden sierrand heeft 70 jaar weer en wind goed overleefd en pronkt nu als een mooie herinnering in Gerts plakboek.

Bron: Grethus Boelhouwer. Waarvoor dank!

Kattenkwaad Goed uitkijken en geen kattenkwaad uithalen, zei mijn moeder altijd.

Tekst: Gert (Grethus) Boelhouwer

Gert Boelhouwer is een geboren verteller met een goed geheugen. Hierbij een herinnering aan zijn schooltijd in Linschoten.

Daar gingen we dan op weg naar de School met de Bijbel in het dorp. We liepen gezamenlijk op, met z'n vieren. Vanuit Cattenbroek liepen de B's (de kinderen Van Bommel, Belo en Boelhouwer) het Jaagpad en de Vaartkade af en links de brug over door de oude Dorpstraat, dan rechtsaf de volgende brug over, rechts was de Raadhuisstraat en links de Liefhovendijk. Die liepen we dan in en naderden zo de school; dat was ons eindpunt. Om negen uur luidde de meester de bel en stonden we keurig klas voor klas klaar, netjes in de rij bij de voordeur. Eerst klas 1 en dan holden 2,3,4,5, 6 en 7 er gelijk achteraan naar binnen. Maar voor we daar gearriveerd waren

zagen we onderweg, halverwege het Jaagpad, mooie rode appels aan de boom hangen. De een was nog mooier en groter dan de ander. Ja, zeiden we tegen elkaar, ik heb wel zin in zo'n lekkere appel. Een ander zei : Dat mag niet want dat is stelen. Allemaal stonden we ons te vergapen voor de gaaskering en keken door het gaas naar die mooie appels. Twee prikkeldraden waren met spijkers boven op de palen geslagen, dus we konden er niet overheen klimmen. Maar hoe moest het dan? Een van ons kreeg de schone gedachte om het toegangshek te openen en de mooiste vier appels af te plukken. Maar ja; wie van de vier. Ik deed het niet, maar ik vind zo'n appel wel lekker. Dan moet je ze ook plukken als je een bink wil zijn, riepen ze in 't koor. Ik doe het wel, zei de echte bink. Hij ging door het hek en wij roepen: daar hangen de mooiste, die moet je meenemen. Hij pikte de mooiste appels mee en kwam gauw terug, gaf ons een appel en we zetten het op een lopen. Ze hadden het echter gezien dat we appels meegenomen hadden. Nadat we op school waren gearriveerd, zei een klasgenootje tegen mij: wat heb jij in je broekzak ? Ik kreeg een rood hoofd. Een appel, zei ik beschaamd, maar ik kan hem niet uit mijn zak krijgen. Met die grote appel in mijn broekzak in de schoolbank zitten was niet prettig. Ik haalde hardhandig die appel uit mijn zak en laat het nog lukken ook, maar mijn broekzak was wel uitgescheurd. In de tussen pauze (van twaalf uur tot half twee) heb ik hem lekker opgegeten. Hij smaakt nog lekker als ik er aan denk.

In de middaguren van half twee tot half vier, zat ik niet zo rustig op school meer, want we moesten straks weer

langs de kade en dan komen we weer langs de boomgaard. Mijn voorgevoel kwam aardig uit. Toen de boomgaard steeds nader in zicht kwam, begonnen de zenuwen steeds meer over mij/ons te heersen. Een van ons zag twee mannen verdekt opgesteld tussen de bomen staan. Wij liepen met z'n vieren gewoon braaf door alsof er niets aan de hand was. Ineens sprongen ze langs de slootkant achter het hek om en kwamen ons achterna. Degene van ons die door het hek was gegaan om de appels te pikken, gingen ze achteraan, maar ons drieën lieten ze met rust. Het was draven geworden voor onze schoolvriend. Ze liepen hem hard achter na door het land van boer Van de Winden. (In 1949 was hier nog een stuk weiland langs de boomgaard). Onze vriend liep snel over een plank die daar over een sloot lag en trok razendsnel de plank van de sloot terug het water uit. Het was een brede sloot, dus je kon er niet zomaar overheen springen. De twee mannen moesten zich snel inhouden anders zouden ze beide een nat pak opgelopen hebben. Een van hen stapte nog net in de sloot en had een nat been. Onze stoere vriend kon het even niet nalaten om ze hard uit te lachen aan de andere kant van het water. Nijdig dropen ze af.

FYSIOTHERAPEUT

A.A.W. VAN DAM - VERMEULEN

Den Engh 23, 3461 GM Linschoten

www.fysio-irmavandam.nl - info@fysio-irmavandam.nl

Vandaar kon hij rustig het weiland uitlopen tot het eind, daar was een landhek. Hij klom er overheen en was weer in Cattenbroek om met ons gezamenlijk het laatste stuk te lopen.

Voor mij was hij de echte stoere bink van Cattenbroek.

De komende tijd:

Activiteiten van de VOL op zaterdagen van 10 tot 12 uur:

29 september:

Een workshop 'Oefenen in snijden, vouwen en plakken' onder leiding van bouwmeester Wim Raven. Zie de tekst in dit blad onder dezelfde titel.

13 oktober:

Henk Treur & Adri den Boer: De Lange Linschoten door de eeuwen heen.

10 november:

Een gezellige en spannende quiz.

8 december:

JanHein Heimel over een landheer en bezitter van boerderijen en de familiegeschiedenis van fam. van Eck.

Binnengekomen

Na het overlijden van haar man Johannes Alphonsus Baars (2017) ontving Vereniging Oud-Linschoten uit handen van Corrie Baars Bijleveld een flink pakket aan krantenknipsels, documenten en voorwerpen met betrekking tot Linschoten. Daarvoor onze oprechte dank. Joop Baars, wie kende de zoon van de uitbater van Het Wapen van Linschoten en Snelrewaard, fietsenmaker, benzinepomphouder en brandweerman niet.

Over de binnengekomen stukken leest u in een volgende editie van het V.O.L. ledenblad.

Een voorproefje uit de knipsels:

KIND TE WATER

Doordat de poort achter de woning van de fam. K. te Linschoten was blijven open staan, miste zondagmorgen mevr. K. plotseling haar zoontje van twee jaar. Henkie is, naar later bleek, de Dorpstraat overgestoken en tegenover de woning van fam. Verweij in de Linschoten geraakt. De heer J.A. Baars, die juist passeerde en van mevr. K. hoorde dat zij haar zoontje miste, ontdekte de kleine in de Linschoten, op enkele meters van de kant. Zonder zich te bedenken stapte de heer Baars in het water en bracht de kleine op het droge waardoor alles gelukkig goed afliep.

Zorgvuldigheid geboden

Tekst Janneke Hilgeman Jdr.

Het aantal klokken in de toren van de Grote of St.Janskerk, welgeteld twee, is weer compleet!

Op maandag 27 augustus werd het in Asten gerestaureerde angelusklokje door monteurs van de Koninklijke Eijsbouts weer terug geplaatst in de toren van de St.Janskerk.

Ruim veertig kilo is het gewicht van het niet echt handzame luidklokje dat via steile trappen en diverse overstapjes met vereende krachten weer tussen de draagbalken in de toren werd bevestigd.

Foto: Jan van Eck

Na montage op de schemerige klokkenzolder werd ook een nieuw touw aan het luidwiel bevestigd. "Te zien is dat het klokje niet helemaal op de oorspronkelijke plek in de toren hing toen die in maart van dit jaar voor de restauratie werd gedemonteerd. Door gebruik zijn aan de rand van de klok beschadigingen opgetreden" legt monteur Deelen uit. "Het bewijs van de verplaatsing is een etage in de toren lager nog zichtbaar".

Aan Piet Hogendoorn van het plaatselijke klokkenluidergilde de eer om het klokje in te luiden. "Dat is wel even iets anders dan de grote Barbara", reageert de Linschotenaar. "Deze manier van beieren is totaal anders dan de grote klok die op elke doordeweekse dag om klokslag twaalf handmatig wordt geluid. Als je te hard klept, loop je zelfs het risico dat de historische luidklok 'over de kop' slaat en afbreekt". Om dat te voorkomen worden in overleg met de ei-

genaar van de toren , door Eijsbouts op een later tijdstip maatregelen genomen. Eijsbouts adviseert om in de toekomst sowieso met beleid met dit unieke monument om te gaan.

Foto: Janneke Hilgeman

Vrienden van VOL:

Belo Groep
 Installatiebedrijf van der Vaart BV
 Fa. J.A. Severs en Zn
 Kaashandel Arjan Griffioen
 Bakker Verweij
 Autoschadeherstelbedrijf Slootweg
 Hans Severs
 BV Houthandel H.C. de Goederen
 Henk Bak, Meesterschilder
 Danielle Cabri Sportmassage
 Praktijk voor Fysiotherapie
 WTW Tuinaanleg &Onderhoud
 Café Het Wapen van Linschoten
 Cafeteria Linschoten
 Van Zandwijk Makelaardij
 Van Vliet Caravans bv
 Fa. P.A. Severs, B.V.
 Texaco-Benschop Woerden
 Thedi Beheer B.v.
 Bij Mette
 Engeltherm B.V.
 Stukadoorsbedrijf HDG
 Piozum
 Ary Bekx
 Part 2 Hairstyling

Nieuws uit oude kranten

1928. Voor kennisgeving aangenomen tijdens Openbare vergadering van den Raad der gemeente Linschoten op 1 augustus, des middags 2 uur, ten gemeentehuize. Tegenwoordig de heeren: G.v.d. Valk Bouman, burgemeester, C.G. Vlooswijk, G. van Delen, Th.J.Kooijman, T. van Vliet, G. Veenis, J. Soede en A. Winterswijk, leden. De voorzitter opent de vergadering met gebed, waarna de notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Een schrijven van den heer Dirk de Vries alhier. d.d. 23 juni 1928 van den volgenden inhoud:

*Gelieve Edelacht 'bre Raad,
Zoo vraagt wiens naam hieronder staat
Een oogenblik te willen hooren,
Naar wat dit schrijven brengt naar voeren.
Vlak naast 't door hem bewoonde pand,
of juist aan den linkerkant,
bevindt zich - wie weet al hoe lang,
een onderaardse watergang.
Dit ding, gemeente-eigendom,
Daar gaat het in dit schrijven om,
't Bezorgt hem al geruimen tijd,
Gedurig last en narigheid.
Als 't zachtjes regent gaat het goed,
't riool loopt dan zo het loopen moet.
Maar als het even harder gaat
Dan Edelachtb'ren, wordt het kwaad.
Dan komt in minder dan geen tijd,
Die modder en die nattigheid,
Het huis in - 't wordt een watersnood,
En dat om één kapotte goot.
En daarom hooggeschatte Raad,
Wien 't dorpsbelang ter harte gaat.
Neem nu een wijs en kloek besluit,
En ban dit euvel spoedig uit.
Betoont U mannen van de daad,
Opdat wiens naam hieronder staat,
Op zijn niet ongerijmd verlangen,
Een gunstig antwoord mag ontvangen.*

Burgemeester en Wethouders deelen mede:

Dat is voldaan aan D. de Vries zijn verlangen. De goot is door een andere vervangen.

Juni 1931. Kiezers in de gemeente LINSCHOTEN stelt u er belang bij dat de nieuwe verbindingsweg Montfoort-Woerden zooveel mogelijk den bestaande weg volgt, kiest dan als lid voor den Gemeenteraad op DONDERDAG 11 JUNI a.s. iemand die zich hiervoor bijzonder interesseert, namelijk den heer G. VAN DELLEN, lijst 1 no.1 van uw stembiljet.

DE INBRAAK Linschoten 25 april.

Door de Haagsche politie is een persoon in arrest gesteld, die in de omgeving van IJsselstein verschillende inbraken heeft gepleegd. De politie heeft zich terstond met Den Haag in verbinding gesteld en men heeft de gearresteerde de bekentenis weten te ontlokken, dat hij ook de geheimzinnige persoon was die voor eenigen maanden terug een inval meende te doen in de kassierswoning. (red. kassier J. van Dam)

VEE IN DE WEI LINSCHOTEN. 27 April 1932.

Verschillende veehouders in deze gemeente hebben hun vee reeds in de weide gedaan. Al is het dan wel wat vroeg in het jaar, de mooie weersomstandigheden der laatste dagen doch ook de slechte financieele opbrengsten, vonden hierin een leidende oorzaak.

November 1932 - LINSCHOTEN

Toen mej. G.v.D. langs de Vaartkade per fiets het dorp naderde, wilde zij een tweetal heren, die daar stonden te praten, groeten. Zij raakte daarbij de macht over het stuur kwijt en kwam met haar fiets in het water terecht. De beide heeren schoten toe om haar de reddende hand toe te steken, maar eer zijn zover waren, wist Mej. v. D. zichzelf reeds te redden. Zoo ziet men dan beleefdheid ook weleens schadelijke gevolgen kan hebben.